

Link do produktu: <https://www.mocwslaboscisklep.pl/pustynia-biblijne-miejsce-spotkania-z-bogiem-o-wojciech-nowak-ec-p-193.html>

Pustynia. Biblijne miejsce spotkania z Bogiem - o. Wojciech Nowak EC

Cena

42,90 zł

Opis produktu

WYJDŹ NA PUSTYNIĘ TAM, GDZIE ŻYJESZ - ABY SPOTKAĆ ŻYWEGO BOGA I POZNAĆ JEGO TAJEMNICĘ.

Zadaniem mnicha jest wytrwałe szukanie Boga i dążenie do coraz ściślejszej z Nim więzi (por. Ps 14,2; RB 58,7). Temu właśnie ma służyć mnisza samotność (gr. *monachos* – sam, jeden), której warunkiem jest fizyczne oddzielenie od innych ludzi, co dawniej oznaczało odejście wprost na pustynię. Surowsze odosobnienie, zgodne z ideałami przyświecającymi pustelnikom i przez nich wcielany, choć już niekoniecznie wiąże się z dosłownym zamieszkaniem na pustkowiu, pozostaje istotne dla tożsamości eremity jako niezbędne do prowadzenia autentycznego życia charyzmatem. Owo odosobnienie nie stanowi celu samego w sobie, ale jest środkiem do zjednoczenia z Bogiem, z którym bliskie spotkanie, poza sakramentami, dokonuje się głównie poprzez modlitwę i rozważanie słowa Bożego. Szczególnie pomocne w praktykowaniu pustelniczego stylu życia są te miejsca w Piśmie Świętym, które mówią o pustyni i o pobycie na niej ludzi powołanych przez Boga do spełnienia określonej misji. Fragmenty te obejmują wielkie wydarzenia z dziejów zbawczych, ujawniając plan Boga względem Izraela i całej ludzkości, który należy poznawać i weń się włączać na miarę własnego powołania.

Pustynia jest bardzo odpowiednim miejscem do rozważania słowa Bożego, skoro właśnie na niej Izrael odebrał od Boga nakaz ciągłego przypominania Jego dzieł i tego, co przez nie objawił. Jest to wezwanie powtarzane ustawicznie w formie słynnego „Szema”: *Pozostaną w twym sercu te słowa, które ja ci dziś nakazuję. Wpoisz je swoim synom, będziesz o nich mówił przebywając w domu, w czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. One ci będą ozdobą między oczami. Wypisz je na odrzwiach swojego domu i na twoich bramach* (Pwt 6,6-9). Tak też winni czynić wszyscy żyjący duchowością pustyni. Nie może więc zaniedbać owej zachęty zwłaszcza pustelnik, a do „rozmyślenia nad prawem Pańskim dniem i nocą” (Ps 1,2) oraz do kroczenia ścieżką powołania pobudza go dodatkowo – prócz nauki płynącej z czasu spędzonego na pustyni przez Mojżesza i cały lud Izraela – także wymowa pobytu na niej Eliasza, Jana Chrzciciela oraz Jezusa, czyli przekaz stale powracający na modlitwie i ponawiany w liturgii. Wszak zgodnie z przytoczonymi jako motto słowami św. Pawła do Tymoteusza, wierne studiowanie Pism utwierdza na drodze zbawienia, umacnia wiarę i pobudza do gorliwości w rozwijaniu otrzymanego charyzmatu.

Biblia jest przeto fundamentem każdego typu pobożności. Podnosząc odbiorcę Bożego słowa ponad wymiar czysto ludzki, urabia go na obraz Stwórcy. Toteż wszelkie odmiany duchowości winny odnajdywać swe źródło w Piśmie Świętym, które jest pierwotnym wzorem życia nadprzyrodzonego, scalającym różnorodne podejścia w tym obszarze. Objawione w Biblii pryncypia zobowiązują jakoś każdego chrześcijanina. Chodzi tu głównie o Nowy Testament, lecz nie może on zostać w pełni zrozumiany bez znajomości Starego Przymierza. Zatem całe Pismo niesie słowo Prawdy dającej pełnię życia. Teksty, które objęto refleksją w przedłożonym opracowaniu, odsłaniają zarówno korzyści, jak też zagrożenia dotyczące życia na pustyni; ukazują tak pozytywne wzorce zachowań w sytuacjach próby, jak i przejawy złego ustosunkowania się do Bożych zamysłów. Właściwą zaś bazę do rozwijania teologii pustyni stanowi dopiero suma tych treści.